

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011153
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3121011153.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaných A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., D. E., nar. XX.XX.XXXX v C. a F. G., nar. XX.XX.XXXX v H., pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 4. októbra 2023 prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. januára 2022, sp. zn. 0T/101/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, zo dňa 20.01.2022, sp. zn. 0T/101/2021, bolo podľa § 285 písm. b) Tr. por. rozhodnuté o oslobodení obžalovaných A. B., D. E. a F. G. o oslobodení spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Trenčíne pod sp. zn. 2Pv 545/21/3309 zo dňa 02.10.2021 pre čin, obžalobou právne posúdený ako prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 odsek 2 Tr. zák. ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

obvinení v presne nezistenom čase dňa 30.09.2021 bez príslušného oprávnenia v rozpore s § 13 ods. 3 písmeno a) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny (zákaz vjazdu a státia vozidla v chránenom území) ako aj § 31 odsek 1 písmeno d) zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch (zákaz jazdiť alebo stáť s vozidlom mimo lesnej cesty alebo vyznačenej trasy), neoprávnene jazdili motocyklami:

1. značky G. G. XXX I. C. G. I. C./, oranžovej fary s ev. č. C., vlastník a držiteľ D. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. H. XXX/X, C. - G., ktorý viedol A. B.,
2. značky J. C. K., červeno - bielej farby s polepmi, s ev. č. C., vlastník a držiteľ D. E., narodený XX.XX.XXXX v C., trvale bytom L. XXXX/XX, C., ktorý viedol D. E.,
3. značky G. G. XXX M. N. G. N.a., VIN O., ev. č. C., bielej farby, vlastník a držiteľ F. G., narodený XX.XX.XXXX v H., trvale bytom C. - P., F. XX/XX, ktorý viedol F. G.,

po poľnohospodárskom, lesnom pozemku a po nespevnenom teréne, po parcele KN-C č. XXXX, bez založeného listu vlastníctva, v k. ú. L., po lesnom pozemku v prírodnej rezervácii „E.“, ktorá sa nachádza v prírodnej rezervácii Q. O., kde platí IV. stupeň ochrany, pretože skutok nie je trestným činom.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor podal proti nemu odvolanie v neprospech všetkých troch obžalovaných do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Dodatočne prokurátor podané odvolanie písomne odôvodnil. V úvode dôvodov odvolania poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„V prvom rade uvádzam, že obžaloba bola podávaná vo vzťahu k piatim obvineným, kde sudca pre prípravné konanie (ďalej len „samosudca“) trestným rozkazom 0T 101/2021 zo dňa 04.10.2021 uznal

vinu vo vzťahu ku všetkým piatim obvineným a uložil im peňažné tresty 800,- Eur, náhradný trest odňatia slobody 3 mesiace a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá skupín AM, A1, A2, A a B1 v trvaní 18 mesiacov.

Uložené peňažné tresty so súčasným uložením náhradného trestu, ako aj s uloženým trestom zákazu činnosti spočívajúceho vo vedení motorových vozidiel charakterovo identických so spáchaným skutkom sa prokurátor stotožnil, z dôvodu neuloženia trestu prepadnutia veci voči obžalovaným D. E., F. G., a z dôvodu nerozhodnutia o zhabaní veci, ktorú na páchanie trestného činu použil A. B., podal prokurátor proti trestnému rozkazu odpor.

Trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín OT 101/2021 zo dňa 04.10.2021 tak nadobudol právoplatnosť vo vzťahu k dvom obžalovaným, a to P. F. F. a O. R..

Samosudca, uvedomujúc si vlastný diametrálny názorový rozkol prezentovaný napadnutým rozsudkom, uvádza ako dôvod uvedeného skutočnosť, že všetci obvinení sa ku spáchanému skutku priznávali, avšak až na hlavnom pojednávaní súd zistil, že obžalovaní si nie sú vedomí trestnosti skutku. Táto údajná nevedomosť o trestnosti skutku u obžalovaných je základnou a jedinou premisou súdu, ktorá ho viedla k vydaniu napadnutého rozhodnutia, s ktorou sa však nie je možné sa stotožniť a ktorá v plnom rozsahu odporuje trestnoprávnej teórii ako aj základným princípom a zásadám trestného práva hmotného. Súd je názoru, že protichodnosť jeho rozhodnutia je spôsobená podaním odporu prokurátorom (strana 9 posledný odsek) a nie je spôsobená súdom.

V nadväznosti na uvedené tvrdenie súdu poukazujem na prvotne zabezpečené výpovede obžalovaných v prípravnom konaní, ktoré sa nachádzajú vo vyšetrovacom spise. Ide o výpovede obžalovaných, ktoré identickým spôsobom prezentovali v konaní na súde. Každý z obžalovaných vo výpovedi v prípravnom konaní v rámci vyšetrovania uvádzal, že:

- nevedel, že po lesných a poľnohospodárskych pozemkoch jazdiť nemôže,
- EČ motocykla zložil len z dôvodu, aby značka neodpadla z motocykla,
- miesto, kadiaľ motocyklami išli nepoznajú, a podobne.

Nie je možné sa tak stotožniť s tvrdením súdu, že ide o novú okolnosť či nové okolnosti, o ktorých pri vydávaní trestného rozkazu dňa 04.10.2021 nevedel. Okolnosti spáchania skutku tak, ako ich vnímali obžalovaní sa oproti okolnostiam z času, kedy prebiehalo vyšetrovania nezmenilo žiadnym spôsobom. V úvodnej časti napadnutého rozhodnutia samosudca Okresného súdu v Trenčíne poukazuje na výpovede obžalovaných, svedkov ako aj na listinné dôkazy nachádzajúce sa vo vyšetrovacom spise a listinné dôkazy dodatočne zabezpečené prokurátorkou a obžalovanými. Predmetné materiály bez pochyb preukazujú spáchanie skutku obžalovanými, ktorí skutok nepopierajú. Aj v prípade, že by obžalovaní rozporovali samotný skutkový dej, ich konanie je preukázané ostatnými dôkazmi, ako je výpoveď svedka F. S., výpoveď svedka F. H., svedka P. F. F., svedka O. R., kamerovým záznamom, zápisnicou o ohliadke miesta činu a iné. Súd na stranách 10, 11 a 12 napadnutého rozsudku poukazuje na prijatie argumentov obžaloby a na naplnenie formálnej stránky žalovaného trestného činu obžalovanými.

V ďalšej časti napadnutého rozhodnutia na strane 13 súd uvádza, že "pre naplnenie subjektívnej stránky úmyselného trestného činu sa vyžaduje, aby páchatel nielen vedel, že svojim konaním porušuje alebo ohrozuje záujem chránený zákonom alebo, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť (vedomostná zložka), ale zároveň, aby aj buď chcel svojim konaním porušiť alebo ohroziť tento záujem, alebo bol s možnosťou porušenia alebo ohrozenia tohto záujmu aspoň uzrozumený (vôľová zložka)".

Súd opakovane uvádza, že ustanovenie § 305 odsek 2 Trestného zákona postihuje len vedomé porušovanie zákazu vjazdu motorových vozidiel, motorových trojkoliek a štvorkoliek, motocyklov a skútrov na lesné alebo poľnohospodárske pozemky, ktoré sú chránené všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu prírody a krajiny, alebo so všeobecne záväznými predpismi na úseku lesného hospodárstva. Podľa názoru súdu nebolo prokuratúrou preukázané naplnenie vôľovej ani vedomostnej zložky obžalovanými. Obžalovaní tak podľa súdu nevedeli, že sa svojim konaním dopúšťajú protiprávneho konania a súčasne sa protiprávneho konania podľa názoru súdu dopúšťať nechceli. Rovnako podľa názoru súdu, nedošlo k preukázaniu uvedeného (preukázanie vôľovej a vedomostnej zložky) ani skutkovými okolnosťami vykonanými na hlavnom pojednávaní.

Uvedené tvrdenie súdu nekorešponduje s dôkazmi obžaloby prezentovanými na hlavnom pojednávaní, ktoré sa vykonávalo v rámci 3 pojednávaní, a to práve z dôvodu množstva dôkazov navrhovaných prokuratúrou.

Okolnosti prípadu, ako boli zistené v rámci vyšetrovania v prípravnom konaní, boli identicky potvrdené obžalovanými a svedkami v rámci dokazovania v konaní na hlavnom pojednávaní. Pod okolnosťami prípadu, ktoré považuje prokuratúra za relevantné pre preukázanie naplnenia formálnej aj materiálnej

stránky žalovaného trestného činu je preukázanie miestnych znalostí obžalovanými ako aj ich vnútorného psychického postoja k uvedenému konaniu, teda o vedomosti o nelegálnosti ich konania.

- Preukázanie miestnej znalosti obžalovanými

Samotné miesto prvého stretnutia obžalovaných je dôkazom o dôkladných miestnych znalostiach obžalovanými. Obžalovaní ako miesto stretnutia si zvolili záver ulice O. v C., kde je veľký priestor prispôsobený na parkovanie áut. O tomto mieste vie len osoba znalá terénnych a miestnych pomerov, pretože na žiadnej mape sa nenachádza označenie miesta. Obžalovaní tak už na miesto stretnutia išli s vedomím toho, čo sa bude následne diať, čomu sa prispôbili výstrojom, odstránením tabuliek s evidenčným číslom a podobne.

Je pravdou, že obžalovaní v rámci výsluchov opakovane vypovedali, že miesta kadiaľ jazdili terénnymi motorkami nepoznajú, zhodne uviedli, že jazdili asi 5 hodín po poľných cestách, lúkach a lesoch, čo je zjavná účelová obrana obžalovaných. Obžalovaný P. D. E. presne popísal trasu, kadiaľ motocyklami išli, kde cítujem z konania na súde: „od ulice O. sme pokračovali „od kotolne smerom hore cez rolu a ďalej smer Q.“, chodili sme po lesných cestách, zväžniciach, poľných cestách. V postavení obvineného v prípravnom konaní uviedol presne kade išli, a to: z Východnej ulice okolo chatiek, záhradiek smer L. ako je otoč až pri lome sme vyšli a lesnou cestou a lúkou sme prešli až hore nad L.. Potom sme išli po kamennej ceste smerom na Q.. Potom sa mení na lesnú cestu, tak po nej. Potom sme išli doprava smerom na F.. Ten sme obišli pravou stranou po kamennej ceste a vyšli sme v F.. Tam sme prešli na druhú stranu a odtiaľ sme išli kamenistou cestou smerom na to E.. Naspäť sme išli presne tou istou cestou.“

Za účelom zadokumentovania trasy a pozemkov, kadiaľ motocyklami obžalovaní išli, bol vyšetrovateľovi po podaní obžaloby podľa § 234 odsek 4 Trestného poriadku uložený pokyn, na zaznačenie uvedenej trasy do mapového podkladu a určiť druhy pozemkov, cez ktoré obžalovaní jazdili. Vyšetrovateľ v spolupráci so ŠOP SR CHKO Biele Karpaty zaznačili do mapky a následne predložili zoznam dotknutých druhov pozemkov a bolo zistené, že motocyklisti išli cez lesné pozemky, trvalé trávnaté porasty, vodné plochy, ornú pôdu, iné poľnohospodárske pozemky, zastavané plochy a záhrady, pričom ide vo viacerých prípadoch aj o chránené územia, a to ochranné pásmo E., Prírodná rezervácia E., Prírodnú rezerváciu Q. O. kde platí IV. stupeň ochrany a jej ochranné pásmo, cez európskeho významu SKUEV XXXX E. a chránené vtáčie územia Strážovské vrchy.

Rozpory vo výpovediach obžalovaných, ktoré preukazujú miestnu znalosť obžalovanými:

1.Obž. E. uvádza, že išli bez cieľa a vpredu sa striedali.

V prípade, ak by naozaj išli bez akejkoľvek znalosti terénu, je pri časovej dĺžke asi 5 hodín jazdy logicky neprijateľné, aby sa bez pomoci vrátili na miesto, odkiaľ vyštartovali a na automyvátku. - účelové tvrdenie 2.Obž. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že na tom, že idú jazdiť do terénu boli vopred dohodnutí Ostatní obžalovaní o tom údajne nevedeli. Automaticky sa naskytá otázka: S kým bol teda dohodnutí? Kto v tomto prípade hovorí pravdu? Záver o tom je možné urobiť len z okolností, teda všetci prišli na rovnaké miesto, v rovnakom čase, na terénnych motocykloch, v oblečení na jazdu po teréne, išli spoločne a vo vedení skupiny sa striedali, ani jeden z obžalovaných neuviedol, že by hoci na chvíľu boli v rámci terénu dezorientovaní, v rámci návratu sa rozdelili na 2 skupiny, kde jedna skupina sa „náhodou“ úspešne vrátila k miestu, odkiaľ štartovali a druhá skupina „náhodne“ trafila k automyvárke, náhodou nemali pripevnené EČV a podobne. Bez akýchkoľvek pochybností z uvedeného vyplýva, že obžalovaní vedeli kam a za akým účelom idú, a vzhľadom na zloženie tabuliek s evidenčným číslom si boli aj dobre vedomí svojho pochybenia a páchania trestného činu.

3.Obž. B. uviedol, že ho svedok R. volal voziť sa na motocykli v motoparku pri stavidlách v C..

Obž. B. má adresu na doručovanie písomností ul. H. H. X C.. Prostredníctvom stránka googlemaps bolo zistené, že ulica pred H. C. je od motoparku TN vzdialená 6,5 km a 11 minút cesty motorovým vozidlom. V prípade, že by sa z ulice H. H. išlo do motoparku C. cez ulicu O. je to 16,8 km a 27 minút cesty. Je to totiž úplne opačný smer. Tvrdenie obžalovaného B., že išiel do motoparku cez ulicu O. je zavádzajúce a účelové. Nakoľko obžalovaný uviedol, že motocykel patriaci D. G. používa výlučne na preteky a tréningy ostáva nezodpovedaná jediná otázka - či obžalovaný išiel na motocykli dňa 3.09.2021 pretekať alebo trénovať po lesných, poľných cestách a do chránených území.

4.Obž. G. uviedol na hlavnom pojednávaní, že mal vedomosť, že sa pôjdu previesť, pretože boli na tom dohodnutí, avšak nikto nič nehovoril o motoparku C..

Znalosť miestnych pomerov je preukázaná u jednotlivých obžalovaných aj ďalšími okolnosťami:

Vo vzťahu k obžalovanému D. E., ide o osobu s trvalým pobytom na ulici L. XX C., ktorý je znály miestnych pomerov v okolí bydliska ako aj v mieste páchania trestného činu, čo vyplýva z údajov nahlásených v rámci osobných údajov pri výsluchu obžalovaného. V rámci vyšetrovania ako jediný vedel presne uviesť trasu, kadiaľ motocyklami obžalovaní išli, uviedol, že šli na pohorie E. a na jeho vrch. Obžalovaný tak mal vedomosť minimálne o tom, že pohorie E., pohorie Q. O. nad L. sú chránené územia so zvýšeným štvrtým stupňom ochrany, keďže tieto sú viditeľne označené tabuľami.

Obžalovaní A. B. a F. G. -zabezpečený bol priestupkový spis ORPZ ODI Trenčín, z obsahu ktorého vplývajú skutočnosti potvrdené na hlavnom pojednávaní svedkom C., že obaja obžalovaní boli v mesiaci november 2020 prejednávaní pre priestupok na úseku cestnej dopravy, podstata ktorého spočíva v tom, že v obci L. viedli motocykle - zhodou okolností presne tie isté, ako ktoré boli použité na spáchanie žalovaného skutku, po obecnej ceste, pričom tieto vozidlá nemali EČ. V rámci vyťaženia v priestupkovej veci obžalovaný B. uvádzal, že EČ má doma (ide o bežnú prax páchatel'ov tejto trestnej činnosti, kedy si pred nelegálnym vjazdom zloží v motorového vozidla - ak je riadne prihlásené- evidenčnú značku, a to za účelom sťaženia identifikácie) a obžalovaný G. uvádzal najskôr, že značku má v batohu, následne keď ju z batohu vybral a hliadka zistila, že táto značka patrí OMV a nie motocyklu, začal obž. G. uvádzať, že značka patrila motocyklu, ktorý už predal a následne sa zistilo, že sa jedná o falzifikát. Následnými lustráciami bolo zistené, že predmetný motocykel nie je nikde riadne prihlásený, je tzv. „na čierno“. Identicky je tomu aj v danej trestnej veci, ktorá sa dnes prejednáva. Obžalovaný G. aj obž. B. sa dopustili trestného činu na tých istých motocykloch, na ktorých už raz boli zastavení a kontrolovaní hliadkou, pričom už v tom čase bolo podozrenie, že sa dopustili prečinu podľa § 305 odsek 2 Trestného zákona, avšak z neznámych dôvodov doposiaľ ich skutok z mesiaca november 2020 nebol realizovaný. Obžalovaní v rámci priestupkového konania zo dňa 08.11.2020 uviedli, že nevyklučujú, že išli aj v 3 a 4 stupni ochrany. Skutok, ktorý sa obžalovaným kladie aktuálne za vinu sa stal okrem iného aj v tej istej lokalite, ako boli obžalovaní v mesiaci november 2020 priestupkovo postihovaní. Preto je tvrdenie obžalovaných G. a B., že nevedeli, kadiaľ idú, že nemali vedomosť o zvýšenom stupni ochrany v tejto lokalite neakceptovateľné a je možné ho považovať len za účelovú obranu obžalovaných, čo je u páchatel'och tejto trestnej činnosti pravidlom, s ktorým sa Krajský súd v rozhodnutí 3To 99/2018 vysporiadal v neprospech páchatel'ov tejto trestnej činnosti.

Tvrdenia obžalovaných o vedomosti či skôr o nevedomosti nielen predpisov na úseku cestnej premávky ale aj o skutočnosti, ktorá je na mieste, kadiaľ prechádzali jasne vyznačená veľkou tabuľou- o chránenom pásme - sú neprijateľné a logicky neakceptovateľné, pretože po jazde terénnymi motorkami v trvaní asi 5 hodín po teréne bez znalostí miestnych terénnych pomerov a bez navigačného systému a mapových podkladov by s určitosťou netrafili na miesto, odkiaľ vychádzali a to bez najmenších problémov. Ani jeden z obžalovaných neuvádza, že by hľadali, kadiaľ majú ísť. Každý z obžalovaných uvádza, že sa pri vedení skupiny striedali. Každý z obžalovaných teda terén aj lokalitu veľmi dobre poznali, čomu nasvedčujú vyššie uvedené okolnosti. Na týchto miestach obžalovaní neboli po prvý krát.

Obžalovaní boli na hlavnom pojednávaní požiadaní o vysvetlenie týchto nejasností, avšak nevedeli poskytnúť žiadne relevantné vysvetlenie. Ich jediným vyjadrením neustále bolo tvrdenie, že nevedeli, že vedenie motocyklov po lesných a poľnohospodárskych pozemkoch je v rozpore so zákonom. Rovnako účelové je tvrdenie, že k zloženiu si tabuliek s evidenčným číslom motocyklov došlo z dôvodu, aby sa im v teréne nestratili. Zloženie tabuliek s evidenčným číslom, jeho prekrytie nepriehľadným materiálom, otočenie tabuľky „hore nohami“ alebo naruby, a podobne sú najčastejším spôsobom sťaženia identifikácie motorového vozidla, k čomu sa najčastejšie pristupuje práve pri jazde motorovým vozidlom po lesných a poľnohospodárskych pozemkoch. Značnou mierou k uvedenému prispieva aj medializácia predmetnej záujmovej aktivity, v rámci ktorej sa v značnej miere v médiách prezentuje nelegálnosť jazdy motocyklov a štvorkoliek po lesných a poľnohospodárskych pozemkoch.

Vedomosť obžalovaných o nelegálnosti ich konania.

Je pravdou, že legislatívny rámec zakazujúci jazdu motocyklami a inými motorovými vozidlami po lesných a poľnohospodárskych pozemkoch je roztrúsený vo viacerých právnych predpisoch, nie je však dôvodné v súčasnej dobe domnievať sa, že osoby vykonávajúce túto činnosť o jej nelegálnosti nemajú vedomosť.

Všetci traja obžalovaní sa skutku dopustili na terénnych motocykloch prispôbených na jazdu po lesných a iných nespúvaných pozemkoch. Rovnako aj z ich oblečenia je zrejmé, že v prípade obžalovaných nejde o ojedinelý počin tohto charakteru, keďže boli oblečení v špeciálnych kombinézach, na miesto, odkiaľ „na výlet“ vyrážali si niektorí z obžalovaných motocykle priviezli na inom motorovom vozidle a to z dôvodu, že ich motocykel nie je prispôbený na jazdu po bežných komunikáciách.

Rovnako aj zloženie tabuliek s evidenčným číslom, ako skôr uvádzam, potvrdzuje ich vnútorné vedomostné nastavenie súvisiace s porušovaním platnej legislatívy. Obžalovaný B. navyiac uviedol, že motocykel patriaci D. G. používa výlučne na preteky a tréningy.

Tvrdenie súdu, že obžalovaní nemali vedomosť o trestnosti skutku nemá opodstatnenie v takto zabezpečených dôkazoch. Jazda terénnymi motocyklami je pre obžalovaných A. B., D. E. a F. G. záujmovou aktivitou, ktorej sa venujú dlhodobo. Uvedená záujmová aktivita je dlhodobo verejnosťou a spoločnosťou odsudzovaná, z hľadiska legislatívy, predpismi na ochranu prírody a krajiny, zakázaná a Trestným zákonom postihnutelná. Rovnako aj verejnoprávne médiá v ostatnej dobe v rozmedzí niekoľkých rokov opakovane poukazujú na nelegálnosť jazdy motocyklami poľských a poľnohospodárskych pozemkoch, čomu nasvedčuje aj záujem médií o predmetnú trestnú vec, ktorá bola odvysielaná v počiatočnom štádiu konania hlavného pojednávania aj následne.

Zarážajúci je tiež záver súdu o nevedomosti obžalovaných o zákaze jazdy motorovými vozidlami po lesných a poľnohospodárskych pozemkoch, a to najmä vzhľadom k čoraz väčšiemu povedomiu spoločnosti o protiprávnosti takej činnosti realizovanej bez náležitého oprávnenia okrem zvýšeného záujmu médií prejavujúce sa i v zriadení špecializovanej zložky polície, tzv. enviropolície, ktorej hlavnou úlohou je tiež odhaľovanie a objasňovanie predmetnej trestnej činnosti.

Obžalovaní, ako vyššie uvádzam, vykonali pred samotnou jazdou množstvo úkonov preukazujúcich ich vedomosť o mieste, kadiaľ motocyklami pôjdu, ako aj ich vedomosť o zákaze tejto činnosti.

Vedenie motorového vozidla.

Obžalovaní zhodne uvádzajú, že z ulice O. O. C. išli na terénnych motocykloch za sebou cez poľa a poľné cesty, lesy a lúky. Rovnako zhodne uvádzajú, že videli, že si ich nejaké osoby natáčajú, fotia. V konaní na súde obžalovaní G., E. a B. popierajú trestnosť svojho konania. Zhodne uvádzajú, že nemali vedomosť, že miesta, kadiaľ prechádzajú sú miesta, kadiaľ je vedenie motorových vozidiel zakázané a teda si mysleli pravdepodobne, že ide o cesty prvej druhej alebo tretej triedy. S rovnakou dávkou istoty uvádzajú, že nemali vedomosť o tom, že tieto miesta poživajú zvýšený stupeň ochrany, že ide o lokality s 3. a 4. stupňom ochrany.

Z právneho hľadiska sú ich tvrdenia absolútne neakceptovateľné a nepodložené. Práve opak sa javí byť pravda. Obžalovaní sú držiteľia vodičských oprávnení na vedenie motorových vozidiel. Ide o oprávnenie, ktoré sa získa po úspešnom vykonaní predpísaných písomných testov a po úspešnom absolvovaní praktickej skúšky. Písomné testy sa vykonávajú okrem iného zo znalostí právnych predpisov, kde alfa a omega je zákon o cestnej premávke č. 8/2009 Z.z. Predmetný zákon v prvotných ustanoveniach v § 4 v povinnostiach vodiča uvádza, že vodič smie motorové vozidlo použiť len na cestách s výnimkami, kde ani jeden z obžalovaných nemá udelenú žiadnu výnimku. Cesty v SR sú rozdelené na cesty 1., 2. a 3. Triedy, kde ich charakteristiku je možné nájsť v prípade záujmu na voľne prístupných internetových verejných stránkach. Avšak samozrejme len za predpokladu, že osoba má záujem dodržiavať právny poriadok a predpisy platné na území SR.

Avšak aj v prípade, že by obžalovaní neboli držiteľia vodičského oprávnenia, v právnom poriadku SR platí predpoklad znalosti zákona. Nakoľko obrana neznanosti právnych predpisov na úseku cestnej premávky prezentovaná tu prítomnými obžalovanými počas celého hlavného pojednávania je účelovou a v ostatnej dobe už „bežnou“ avšak spoločnosťou neakceptovateľnou obranou, Krajský súd Trenčín v obdobnej trestnej veci prečinu podľa § 305 odsek 2 Trestného zákona konštatoval v rozhodnutí sp. zn. 3To 99/2018 zo dňa 25.03.2019, že pokiaľ konaním obžalovaných dôjde k porušeniu ustanovenia § 31 odsek 1 písmeno d) zákona č. 326/2005 Z.z. (čo je z obžaloby a vykonaných dôkazov zrejmé) prípadný záver o absencii vedomosti obžalovaného o obsahu všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu prírody alebo na úseku lesného hospodárstva je v rozpore s § 15 zákona č. 400/2015 Z.z. V zmysle § 15 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky o všetkom, čo bolo v Zb. zákonov uverejnené platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému koho sa týka; Krajský súd Trenčín súčasne poukazuje na to, že domnienka znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná. Krajský súd Trenčín zároveň a v kontexte tvrdenia okresnej prokuratúry prizvukuje, že pri posudzovaní závažnosti činu je potrebné vychádzať z toho, že v ustanovení § 305 odsek 2 Trestného zákona zákonodarcia zakotvil, že samotná neoprávnená jazda motocyklom v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na lesnom pozemku je trestným činom bez toho, aby musel byť preukázaný negatívny dopad tejto jazdy na rastlinnú alebo živočíšnu ríšu v mieste činu a prípadná absencia o zistení aj skutočných negatívnych dopadov

takejto jazdy na lesnom pozemku nemôže byť dôvodom na aplikáciu ustanovení § 10 odsek 2 Trestného zákona.

V prípade, ak obžalovaní naďalej zhodne uvádzajú, že si nie sú vedomí toho, že motorové vozidlo je možné viesť len po cestách 1.-3. triedy s výnimkou, ktorá sa na nich v čase skutku nevzťahovala, je daný dôvod na uloženie trestu okrem iného aj súvisiacim so zákazom vedenia motorových vozidiel všetkých skupín a po jeho vykonaní aby sa opätovne podrobili skúške na odbornú spôsobilosť na vedenie motorového vozidla.

V ostatnej časti súd v napadnutom rozsudku argumentuje nevedomosťou obžalovaných o zvýšenom stupni ochrany na miestach kadiaľ motocyklami obžalovaní prechádzali. V úvodnej časti napadnutého rozhodnutia sudca uvádza že považuje za preukázané tvrdenia prokuratúry dodatočne v rámci konania na súde zabezpečené podľa § 234 odsek 4 Trestného poriadku, teda aj prepis výpovede obžalovaného D. E. súvisiacu s výpoveďou, kadiaľ motocyklami jazdili. Z jeho výpovede tak ako ho zachytila vyšetrovateľka vyplýva, že obžalovaní nejazdili len po poľnohospodárskom pozemku parcelné číslo KN-C č. XXXX, KN-C č. XXXX/X a KN-C č. XXXX/X v k. ú. L., po nespevnenom teréne, po parcele KN-C č. XXXX, bez založeného listu vlastníctva, v k. ú. L., v prírodnej rezervácii „E.“, ktorá sa nachádza v prírodnej rezervácii Q. O., kde platí IV. stupeň ochrany, ale aj po iných chránených územiach a ich ochranných pásmach, kde je viditeľne umiestnená tabuľka označujúca chránené územie a jej ochranné pásmo.

Rovnako nie je možné sa stotožniť s vyjadrením súdu, že z videa nachádzajúceho sa vo vyšetrovacom spise vyplýva, že obžalovaní motocyklami išli po už vyjazdenej lesnej ceste a „neprehrabovali sa“ pomedzi stromy.

Z výpovedí všetkých troch obžalovaných vyplýva, že po asfaltových či tzv. šutolinových cestách nešli. Obžalovaní jazdili po lesných a poľných cestách 5 hodín. Video nachádzajúce sa v spisovom materiály zachytáva trojicu motorkárov prechádzať po trávnom povrchu, pričom len z dôvodu presunu hospodárskych strojov, prípadne iných vozidiel s oprávnením (samovýroba dreva, výkon poľného práva a pod.), je na mieste, kde boli obžalovaní pristihnúť tráva nižšieho vzrastu, ako mimo tejto plochy. Ak by aj obžalovaní jazdili po inak spevnenej ploche, ani samotná táto skutočnosť by nezbavovala obžalovaných viny zo žalovaného skutku, nakoľko ide o lesný pozemok, na ktorý sa dostali po niekoľko hodinovej jazde motocyklom po oných lesných a poľnohospodárskych pozemkoch, čo obžalovaní priznali.

V prípade, ak sudca považoval vedomosť obžalovaných o chránenom území a jeho ochrannom pásme za nepreukázanú, je to len dôvod na rozhodnutie, že nástroj páchania trestnej činnosti obžalovanými v prospech štátu neprepadáva.

Je nevyhnutné však uviesť, že trestnosť činu, kladeného prokuratúrou obžalovaným za vinu sa nevzťahuje na chránené územia Podľa § 305 odsek 2 Trestného zákona je trestným činom nelegálna jazda motocyklami a iným i motorovými vozidlami po lesnom a poľnohospodárskom pozemku. Trestný zákon nevzťahuje trestnosť skutku za jazdu motocyklom po lesných či poľnohospodárskych pozemkoch so zvýšeným stupňom ochrany. Aj ak by bola pravda, že obžalovaní tabuľku vo veľkosti asi 50x30 cm vo výške približne 150 cm nad zemou nachádzajúcej sa v tesnej blízkosti miesta, kadiaľ motocyklami prechádzali nevideli, obžalovaných to nezbavuje zodpovednosti za spáchanie žalovaného trestného činu s tým, že akákoľvek jazda motocyklom po lesnom a poľnohospodárskom pozemku je Trestným zákonom zakázané. Materiálny korektív tak, ako ho aplikoval súd v napadnutom rozhodnutí je v rozpore s Trestným zákonom.

Z hľadiska následku, pri trestnom čine podľa § 305 odsek 2 Trestného zákona už zákonodarca znením skutkovej podstaty trestného činu ustanovil, že nejde o tzv. škodový trestný čin, rovnako ako pri trestných činoch napríklad § 348 Trestného zákona, 289 Trestného zákona, 171 Trestného zákona a podobne. Spôsobenie škody, či iného následku nie je v základnej skutkovej podstate podmienkou.

Záver súdu o nenaplnení materiálneho znaku skutkovej podstaty práve z dôvodu absencie škody je v rozpore so zámerom zákonodarcu a i samotnou konštrukciou skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Vyžadovanie spôsobenia škody či inej ujmy zo strany súdu ako podmienok naplnenia základnej skutkovej podstaty páchatelom je v rozpore s príslušným ustanovením Trestného zákona a jeho neprípustnou extenzívnou interpretáciou. Pre naplnenie základnej skutkovej podstaty sa vznik škody ani iný následok nevyžaduje. Tieto sú vyžadované až v kvalifikovaných skutkových podstatách súdeného trestného činu (v § 305 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona a nasl.). Akceptácia tejto nesprávnej argumentácie súdu by potom mala za následok stav, kedy by k naplneniu skutkovej podstaty prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 odsek 2 Trestného zákona nikdy dôjsť nemohlo.

Nepovolená jazda po lesných a poľnohospodárskych pozemkoch motocyklami a podobne je tzv. hobbistická záležitosť, kde páchatel agresívnou formou voči okoliu prejavuje záujem jednotlivca vykonávať istú aktivitu. Ide o aktivitu, kde často vzniká nemateriálna ujma, teda spoločenská ujma, a to rušením okolia a zverí hlukom, výfukovými splodinami, rozrývaním pôdy a podobne. Každá vyhlásená prírodná rezervácia alebo inak chránená krajinná oblasť má svoju chránenú faunu a flóru, ktorú veľakrát páchatelia tejto trestnej činnosti nevidia, alebo vidieť nechcú. Negatívnymi vplyvmi nekontrolovateľnej jazdy motorovými vozidlami, zvlášť štvorkolkami a terénnymi motocyklami dochádza rušeniu zvery, vtáctva, k poškodzovaniu koreňových sústav drevín a chránených rastlín. Všetci obžalovaní sa skutku dopustili na terénnych motocykloch, ktoré sú špeciálne upravené na jazdu po teréne, v špeciálnom oblečení s tým, že ani jeden z nich nemal riadne označený motocykel, nakoľko vedel, že sa dopúšťa protiprávnej činnosti.

Absolútne nedôvodné až vymykajúce sa bežnému rámcu odôvodnenia rozhodnutia považujem záverečné vyjadrenie súdu, keď v napadnutom rozsudku uvádza: „K závažnosti stíhaného skutku treba doplniť, že táto musela byť vyhodnotená ako v skutku nepatrná napríklad aj preto, že v súčasnosti je spoločnosť svedkom plošných výrubov drevín v lesoch dokonca aj v chránených územiach a národných parkoch, ktoré sú síce vykonávané pod záštitou legálnosti, v skutočnosti ale majú na prírodu a životné prostredie oveľa závažnejší dopad, ako stíhané konanie obžalovaných“.

Z pohľadu toho, že súd v tomto konaní rieši a preskúmava protiprávne konanie spočívajúce v neoprávnenej jazde motocyklami po lesných a poľnohospodárskych pozemkoch javí sa potom neurčité pojednanie súdu týkajúce sa „plošných výrubov drevín v lesoch“ obsiahnuté v záverečnej často odôvodnenia ako nenáležité, prekračujúce rámec prejednávanej trestnej veci. V tejto súvislosti žiada sa uviesť, že konkrétne poznatky o nelegálnej ťažbe drevín či o tom, že i v prípade ich legálneho výrubu dochádza k ekologickej či inej ujme sú dôvodom pre podanie príslušného oznámenia kompetentným orgánom a nemali by smerovať k bagatelizácii inej trestnej činnosti.

Záverom poukazujem na absenciu náležitého vyjadrenia sa súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia k možnosti naplnenia skutkovej podstaty iného protiprávneho konania obžalovanými podľa osobitného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené mám za to, že pri vyhodnocovaní dôkazov potrebných pre rozhodnutie sa Okresný súd v Trenčíne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, a preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne z dôvodu podľa § 321 odsek 1 písmeno b), c), d) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. OT 101/2021 zo dňa 20.01.2022 podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadrili obžalovaní A. B., D. E. a F. G. prostredníctvom svojho obhajcu nasledovne:

„I.

Dňa 31.03.2022 mi bolo doručené na vyjadrenie odvolanie Okresnej prokuratúry Trenčín, voči rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. OT/101/2021, na základe ktorého boli moji klienti A. B., D. E., F. G. oslobodení spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín, sp. zn. 2Pv 545/21/3309 vo veci prečin porušovanie ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Trestného zákona. (ďalej aj len ako „Napádaný rozsudok“).

II.

Miestna znalosť

Prokurátorka na úvod svojej sťažnosti rozpísala jednotlivé body, ktoré majú preukazovať miestnu znalosť mojich klientov a ich vnútorný psychický postoj k uvedenému konaniu, teda vedomosti o nelegálnosti ich konania.

Ďalej prokurátorka uvádza, že je pravda že moji klienti opakovane vypovedali, že nepoznajú miesta kadiaľ jazdili asi 5 hodín po poľných cestách, lúkach, lesoch čo považuje za zjavne účelovú obranu. Podrobne rozpísala výpoveď E. ohľadom cesty kadiaľ mal ísť. Jazdou terénnymi motorkami v trvaní asi 5 hodín po terénne bez znalosti miestnych terénnych pomerov a bez navigačného systému a mapových podkladov by s určitosťou netrafili na miesto odkiaľ vychádzali a to bez najmenších problémov. Ani jeden z obžalovaných neuvádza, že by sa stratili, z čoho prokurátorka vyvodzuje záver, že všetci vedeli kadiaľ majú ísť, uvedenú lokalitu dobre poznali a na týchto miestach neboli po prvýkrát.

K uvedenému uvádzam, že prezentovaná dĺžka jazdy na motocykloch mojich klientov v trvaní 5 hodín nie je jednoznačne preukázaná. G. B. vypovedal, že celý výlet trval 3-4 hodiny, mali prestávku v trvaní 1-1,5 hodiny, a potom asi 1 hodinu opravovali motorku G..

G. E. vypovedal, že asi po 2 hodinách jazdy mali prestávku v trvaní 1,5 až 2 hodiny a následne opravovali asi 1 hodinu motorku F. G. a keďže motorka nešla ako mala, tak sa rozhodli vrátiť.

G. G. vypovedal, že jazda dohromady trvala asi 5 hodín, pričom si dali prestávku na občerstvenie a potom nastal problém s jeho motocyklom, ktorý museli opravovať, z dôvodu, že motocykel nešiel ako mal, rozhodli sa vrátiť.

Svedok F. vypovedal, že po nejakom čase 1 až 1,5 hodiny jazdy si dali prestávku, po nej nešiel G. naštartovať motocykel, tak ho opravovali, ale motocykel nešiel ako mal a tak sa rozhodli vrátiť.

Teda časový úsek samotnej jazdy je oveľa kratší, z čoho logicky vyplýva, že určite nemohli prejsť trasu, ktorá vyplýva zo správy Štátnej ochrany prírody SR Chránená krajinná oblasť Biele Karpaty. Vzhľadom na pokazený motocykel G. mali klienti a svedkovia oveľa menšiu rýchlosť.

K argumentácií, že vzhľadom na skutočnosť, že sa moji klienti nestratili, z čoho vyplýva, že poznali túto oblasť a neboli tam prvýkrát, keďže aj našli cestu naspäť uvádzam, že počas trestného konania nebolo toto tvrdenie, či sa stratili alebo nie preukázané a ani zisťované.

Nad rámec uvedeného však uvádzam, že nie je vylúčené sa aj striedať na čele motorkárov, a zároveň sa aj stratiť.

Čo je však dôležitejšie, ako vyplýva z mapových podkladov, ktoré sme predložili na hlavnom pojednávaní, klienti sa nemali kde stratiť, vzhľadom na skutočnosť, že po celý čas išli po jednej existujúcej vyjazdenej ceste, a keď si odpočinuli, tak sa tou istou cestou vrátili naspäť. Aj keď sa charakter tejto cesty menil (lesná, poľná), stále sa jedná o tú istú cestu. Na jazdu na uvedenej ceste nie sú potrebné žiadne mapové podklady, alebo nič podobné. Je to široká cesta, kde sa zmestia stroje na sťahovanie dreva, teda absolútne nie je dôvod obávať sa, že by mohli zablúdiť.

Argumenty prokurátorky, keď sa klienti rozdelili na dve skupiny, a jedna skupina sa „náhodou“ úspešne vrátila na O. ulicu, a druhá sa „náhodou“ trafila k autoumývarke, je potrebné uviesť, že všetci obvinení a svedkovia F. a R. sa vrátili tou istou cestou na O. ulicu a z O. ulice nie je problém ísť na autoumývarku.

K znalosti miestnych pomerov prokurátorka uviedla, že táto je u klienta E. preukázaná aj tým, že adresa jeho trvalého pobytu je L. XX O. C., a je znály miestnych pomerov v okolí bydliska. To, že niekto býva na adrese L. XX, nezakladá znalosť o tom, že vie, kde sa nachádzajú prírodné rezervácie, ochranné pásma a už vôbec nie to, že má vedomosť o tom, že je tam zakázané jazdiť na motorke.

V zápisnici z prípravného konania uviedol, že išli na pohorie E. a na jeho vrch. Ako na hlavnom pojednávaní klient E. vypovedal, pomýlil si lokalitu, kde boli. A aj samotná skutočnosť, že vie o tom, že existuje pohorie E., ešte nezakladá vedomosť o to, že je tu zakázaný vjazd motorkami.

Prokurátorka vo vzťahu ku klientom G. a B. poukázala na priestupkový spis, konkrétne na úradný záznam z tohto priestupkového spisu. Tu si dovoľm poukázať na to, že z konštantnej judikatúry súdov vyplýva, že akýkoľvek úradný záznam nie je možné použiť v trestnom konaní. (Nejvyšší súd ČSSR R 26/1989, NS SR R 17/1997, NS SR R 45/2003, ÚS 165/2004).

Moji klienti boli v rámci uvedeného priestupkového konania potrestaní v zmysle § 22 ods. 1 písm. 1) zákona o priestupkoch a to F. G. na pokutu 200,-€, ktorú uhradil a zákaz činnosti, A. B. bola uložená pokuta vo výške 150,-€, ktorú uhradil a zákaz činnosti.

Skutočnosť, že klienti boli aj v tom čase podozrivý zo spáchania trestného činu podľa § 305 ods.2 TZ je vo vzťahu k tomu trestnému konaniu úplne irelevantná.

Prokurátorka poukazuje na výsluch môjho klienta E. z prípravného konania, kedy mal podrobne opísať trasu kadiaľ išli. Tu však poukazujem na jeho výsluch na hlavnom pojednávaní, kedy podrobne opísal ako prebiehal výsluch pred vyšetrovatelkou. Uviedol, že ako obvinený bol vypočutý dvakrát, pričom po prvej výpovedi, keď podpísal zápisnicu, s touto zápisnicou vyšetrovatelka odišla, následne keď sa vrátila mala mu povedať, že ešte jednu výpoveď treba spraviť pre sudcu. To je výpoveď, na ktorú poukazuje prokurátorka.

G. E. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že názvy niektorých lokalít sa mu poplietli, ale určite nikdy nepovedal, že išli cestami, ktoré sú v jeho zápisnici zaznamenané. Pri výsluchu obvineného nemal k dispozícií dioptrické okuliare.

Domnievam sa, že výsluchy klienta E. v prípravnom konaní, tak ako to prezentoval, spolu s jeho obmedzením na osobnej slobode a vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o bezúhonnú osobu bez trestnej minulosti a bez skúseností s obmedzením osobnej slobody a vzhľadom na jeho vek, museli na môjho klienta pôsobiť zvlášť ťaživo. Obžalovaný E. vypovedal, že ako obvinený bol vypočutý dvakrát, pričom vo vyšetrovacom spise sa nachádza len jedna jeho výpoveď v postavení obvineného. Pri výsluchu obvineného nemal k dispozícií dioptrické okuliare. Pán E. má 65 rokov.

Je možné sa domnievať, že zo strany policajtov išlo o určitú manipuláciu osoby pána E.. Táto manipulácia začala už v čase jeho zadržania, kedy mu bol prehratý nezákonne získaný videozáznam, pokračovalo to sľubom, že keď sa ako zadržaný prizná bude prepustený na slobodu, nasledovalo to jeho umiestnením do CPZ v Prievidzi v čase 00:35 hod., následne ranným prevozom do Trenčína, kde bol dvakrát vypočutý ako obvinený, a to až v čase 15:32 hod., kedy mu bolo viackrát opakované, že keď sa prizná, prepustia ho na slobodu, pričom už v tom čase bolo zrejmé, že sa voči jeho osobe bude viesť tzv. super rýchle konanie a teda, že na slobodu nebude prepustený.

Takýto postup je podľa môjho názoru nedovoleným nátlakom na obvineného, čo spôsobuje vadu zákonnosti takéhoto výsluchu, a teda sa jedná o dôkaz absolútne neúčinný a teda by sa na túto jeho výpoveď nemalo vôbec prihliadať. V tejto súvislosti poukazujem na rozhodnutie Nejvyšší soud ČR sp.zn. R25/1990.

V súvislosti s prehratým videozáznamu obžalovanému G. a E. možno mať pochybnosti, či nedošlo k porušeniu Trestného poriadku, kedy zadržaný nesmie byť nijakým spôsobom k výsluchu a k priznaniu nezákonne nútený. Ak bolo obžalovaným povedané, aby sa priznali lebo ich majú na videu, pričom obžalovanému E. bolo toto video aj prehraté, uvedené konanie možno považovať za nútenie k výsluchu a priznaniu sa, a to dôrazom na skutočnosť, že sa jednalo o nezákonne získané video.

V tejto veci bola vypočutá vyšetrovatelka, ktorá vykonávala výsluch, pričom poprela tvrdenia môjho klienta, čo je z jej strany úplne logické, vzhľadom k tomu, že sa nebude priznávať k manipulácií obvineného.

Prokurátorka poukazuje na rozpory vo výpovediach mojich klientov, avšak uvádzam, že všetci vypovedali v tom zmysle, že sa majú stretnúť na O. ulici a tam sa mali dohodnúť kam pôjdu jazdiť. Treba uviesť, že hlavné pojednávanie sa konalo aj s určitým časovým odstupom, takže je úplne logické, že sa nevedeli presne vyjadriť, aký bol tento postup.

Argument, že tvrdenie môjho klienta B. je účelové a zavádzajúce vo vzťahu k tomu, že mali ísť jazdiť do motoparku v Trenčíne, vzhľadom na to, že býva na Ulici H. H. v C., a určite by nešiel cez ulicu O. jazdiť do motoparku, keďže je to na druhej strane C.. G. B. vypovedal, že išiel na juh sa dohodnúť s ostatnými, kam pôjdu jazdiť.

Prokurátorka poukazuje na výsluch klienta G., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že mal vedomosť, že sa pôjdu previesť, pretože boli dohodnutí, avšak nikto nič nehovoril o motorparku C..

Tu opätovne uvádzam, že moji klienti sa mali stretnúť na O. ulici, kde sa mali dohodnúť kam pôjdu jazdiť.

Všetci jednotne sa vyjadrili, prečo mali EČV dole z motocyklov. Bolo to z dôvodu, že keď jazdia po teréne, tak im EČV vypadáajú z motocyklov.

III.

Vedomosť o nelegálnosti konania obžalovaných

V tejto časti prokurátorka poukazuje na to, že moji klienti vedeli o tom, že idú jazdiť do terénu a tomu prispôbili oblečenie, niektorí prišli na miesto činu na autách, na ktorých dovezli motorky, lebo tieto nemajú prispôbené na jazdu po komunikáciách, a teda táto skutočnosť preukazuje ich vedomosť o ich vnútornom vedomostnom nastavení súvisiacim s porušovaním právnych predpisov. Opätovne poukazujem nato, že klienti chodievajú jazdiť aj na motokrosovú dráhu. Boli dohodnutí, že sa stretnú na O. ulici a tam sa dohodnú kam pôjdu jazdiť. Teda, ak by sa v tom čase rozhodli, že pôjdu jazdiť na motokrosovú dráhu, tak všetky popísané činnosti prokurátorkou by boli legálne. Keďže, ale klienti nevedeli, že nesmú jazdiť po lesoch a podobne, tak je logické, že tým, že týmto oblečením, prípravou a podobne nezakladá ich vnútorné nastavenie na porušovanie právnych predpisov.

Argumenty, že jazda po lese je dlhodobo verejnosťou a spoločnosťou odsudzovaná, a v mediálnom priestore dlhodobo v rozmedzí niekoľkých rokov sa poukazuje na nelegálnosť jazdy po lesných alebo poľnohospodárskych pozemkoch v žiadnom prípade nezakladá vedomosť mojich klientov o protiprávnosti ich konania. Jedná sa o ničím nepodložené tvrdenia.

Prokurátorka poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 3To 99/2018 zo dňa 25.03.2019, z ktorého vyplýva, že ak dôjde k porušeniu ustanovenia § 31 ods. 1 písm. d) zákona č. 326/2005 Z.z. prípadný záver o absencii vedomosti obžalovaného a o obsahu všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu krajiny a prírody je v rozpore s § 15 zákona č. 400/2015 Z.z.. Jedná o sa o tzv. nevyvrátiteľnú právnu domnienku, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému koho sa to týka.

K uvedenému jednak poukazujem na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 23To/133/2017 zo dňa 29.01.2018 z ktoré vyplýva, že ak nie je preukázané že by páchatelia videli značku, označenie (zákazu vjazdu) alebo nemali vedomosť o tom, že na daných pozemkoch je zakázané jazdiť, nie je možné aplikovať nevyvrátiteľnú právnu domnienku.

Ďalšou skutočnosťou, ktorá preukazuje absenciu subjektívnej stránky je to, že žiadny zákon zverejnený v zbierke zákonov neuvádza, kde sa nachádzajú konkrétne územia s konkrétnym stupňom ochrany. To znamená, že ak by aj súd akceptoval nevyvrátiteľnú právnu domnienku ohľadom zásady neznalosť zákona neospravedlňuje, je treba poukázať na to, že táto nevyvrátiteľná právna domnienka by sa mohla aplikovať len v tom prípade, keby boli v právnom predpise zverejnenom v zbierke zákonov geodeticky presne určené miesta, ktoré požívajú zákonnú ochranu v rámci nejakého stupňa ochrany. Avšak takýto zákon neexistuje.

Ako dôkaz o vedomosti mojich klientov že jazdia v ochrannom pásme sa obžaloba opiera o videozáznam. Na hlavnom pojednávaní bol tento videozáznam prehratý, pričom jednoznačne je z neho možné vyvodiť záver, že motorkári (obžalovaní) túto tabuľku s označením 4. stupeň ochrany nemohli vôbec vidieť.

Argument prokurátorky, že trestnosť činu kladeného prokurátorkou obžalovaným za vinu sa nevzťahuje na chránené územia. Podľa § 305 ods. 2 TZ je trestným činom akákoľvek nelegálna jazda po lesnom a poľnohospodárskom pozemku.

Je potrebné poukázať, že z §11 zákon č. o 543/2002 Z. z. Zákon o ochrane prírody a krajiny nevyplýva, že by v prvom ochrannom pásme bolo zakázané jazdiť na motorkách. Opätovne tu platí tá istá argumentácia k vedomosti o tom, že moji klienti nemali odkiaľ vedieť, kde je prvé pásmo ochrany, pričom v tomto pásme sa nachádza aj poľnohospodárska pôda alebo lesná pôda.

IV.

Materiálny korektív

V plnom rozsahu sa pridriavam argumentácie uvedenej v Rozsudku ohľadom § 10 ods. 2 Trestného zákona, teda tzv. materiálneho korektívu.

Skutočnosť, že vždy je povinnosťou súdu posudzovať závažnosť protiprávneho konania vyplýva aj zo Zbierky stanovísk NS a súdov SR 7/2015, bod č. 82. Z uvedeného stanoviska vyplýva, že aj pri

trestnom čine marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) TZ je potrebné zohľadňovať závažnosť trestného činu, pričom na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu marenie výkonu úradného rozhodnutia sa taktiež nevyžaduje spôsobenie škody.

V.

Video záznam

Dôkazom obžaloby je videozáznam, ktorý podľa nášho názoru bol získaný v rozpore so zákonom, tak ako som to už prezentoval pri jednotlivých dôkazoch na hlavnom pojednávaní.

Skutočnosť, že videozáznam nenatáčal svedok S., ale príslušníci PZ vyplýva aj z výsluchu obžalovaného G., ktorý vypovedal, že na O. ulici bezprostredne po tom, ako bol zadržaný, si ho zobral bokom jeden policajt a povedal mu citujem: „dostal som, ťa mám ťa natočeného“.

Obžalovanému E. bol príslušníkom PZ videozáznam prehraný bezprostredne po jeho zadržaní, pričom sa jednalo o ten istý videozáznam, ktorý predložil svedok S., avšak až o pár hodín neskôr pri jeho výsluchu.

Taktiež všetci obvinení a svedkovia F. a R. vypovedali, že muž, ktorý ich natáčal nebol pán S., ale vyšší mladý muž.

Svedok S. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bezprostredne po tom, ako natočil video išiel domov, kde nahral videozáznam na DVD nosič a toto DVD zanesol na políciu.

Je otázne, prečo sa nachádzal na mieste činu po zadržaní mojich klientov, tak ako to vyplýva z fotografií na O. ulici, keď sa podľa jeho slov mal nachádzať doma.

Z uvedeného vyplýva, že video na ktorom sú zachytení motorkári, nenatočil pán S., ale príslušníci PZ, pričom dôvod prečo tento kamerový záznam vydal pán S. je ten, aby bolo možné takto natočené video považovať za zákonný dôkaz a to z dôvodu, že príslušníci PZ nemohli natáčať podozrenie z páchania trestného činu a to z dôvodu, že boli povinní postupovať v zmysle trestného poriadku, tak ako to je judikované v rozhodovacej praxi NS SR, čo však neurobili. Aby došlo k zlegalizovaniu tohto záznamu, vydal ho pán S..

VI.

Zaistené motorky

Na hlavnom pojednávaní som poukázal na nezákonne zaistené motorky a to obvinené E. a B.. Motorky boli zaistené na základe zápisnice o vydaní vecí podľa § 89 ods. 1TP.

Motorky obžalovaných neboli zaistené podľa platného Trestného poriadku a to z dôvodu, že zaistenie vecí bolo potrebné vykonať podľa § 89a ods.1 TP. To znamená, že bol porušený TP a z tohto dôvodu nie je možné považovať takto zaistené motorky za zákonné zaistenie.

Príslušníci PZ boli povinní uviesť dôvody, pre ktoré chcú motorky zaistiť.

Z § 89a Trestného zákona vyplýva:

(1)Kto má pri sebe vec, ktorá môže slúžiť na účely dokazovania, je povinný ju na vyzvanie predložiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu; ak ju treba na účely dokazovania zaistiť, je povinný vec na vyzvanie týmto orgánom vydať. Pri vyzvaní ho treba upozorniť na to, že ak nevyhovie výzve, môže mu byť vec odňatá, ako aj na iné následky nevyhovenia.

Nebolo žiadny spôsobom preukázané na aký účel chceli príslušníci PZ zaistiť motocykle. Ak ich chceli zaistiť na účely dokazovania, mali postupovať podľa § 89a TP.

Ak chceli motocykle zaistiť ako nástroj trestnej činnosti, alebo ako výnos z trestnej činnosti boli povinní postupovať podľa §§ 95 TP a nasledujúce.

VII.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol vyhovieť podanému odvolaniu.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, ktoré by bez ďalšieho boli dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. Odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotného odvolaním prokurátora napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o oslobodení obžalovaných spod obžaloby sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

Z odvolania prokurátora a vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania namietal správnosť záveru okresného súdu o absencii skutkových zistení, odôvodňujúcich naplnenie subjektívnej stránky (úmyslu) trestného činu porušovania ochrany prírody a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. v súvislosti s konaním obžalovaných, pre ktoré bola na nich podaná obžaloba. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor vecne namietal vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. zák. z dôvodu nevyvedenia naplnenia pojmových znakov úmyslu v zmysle § 15 Tr. zák. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátorom formálne označené chyby napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. c), d) Tr. por. v petite písomných dôvodov odvolania nemajú oporu vo vecných dôvodoch odvolania prokurátora, pretože prokurátor nenamietal nevykonanie ďalších dôkazov vo veci a ani zopakovanie dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. a ani nesprávnu aplikáciu niektorého (konkrétneho) ustanovenia Trestného zákona na okresným súdom správne zistený skutkový stav veci v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por.

V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že za arbitrárne považuje právne názory okresného súdu, podľa ktorých právne názory o aplikácii ustanovenia § 15 zákona č. 400/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, prezentované v uznesení Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.9.2018, sp. zn. 3To/99/2018, nereflektujú už skôr prezentované závery teórie trestného práva a súčasne odporujú inej rozhodovacej praxi súdov. Arbitrárnosť uvedeného záveru okresného súdu v prvom rade spočíva v tom, že hoci okresný súd opiera svoje právne závery o údajné „skôr prezentované závery právnej teórie trestného práva“, nielenže neuviedol znenie konkrétne identifikovateľných záverov teórie trestného práva, ale ani neuviedol totožnosť autorov takýchto záverov a neoznačil ani konkrétnu literatúru, v ktorej by mali byť prezentované závery právnej teórie, podľa názoru okresného súdu odporujúce právnym záverom, prezentovaným v uznesení Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.9.2018, sp. zn. 3To/99/2018.

Názor okresného súdu o tom, že právne názory v uznesení Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.9.2018, sp. zn. 3To/99/2018, odporujú právnym záverom, vyjadreným v uznesení Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.1.2018, sp. zn. 23To/133/2017, môžu vyplývať len z čítania uvedených uznesení bez porozumenia. Ak totiž obe uznesenia čitateľ číta s porozumením, musí mu byť jasné, že v uznesení Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.1.2018, sp. zn. 23To/133/2017, nebola v prejednávanom prípade spochybnená danosť vedomostnej zločky u obžalovanej na základe právnej fikcie podľa § 15 zákona

č. 400/2015 Z. z. o zákonom (všeobecne záväzným právnym predpisom) ustanovenom zákaze jazdiť motorovou štvorkolkou podľa § 13 odsek 1, písmeno a) zák. NR SR č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody v znení neskorších predpisov a podľa § 31 odsek 1 písmeno d) Zákona č. 326/2005 Z. z.. Dôvodom oslobodenia obžalovaných spod obžaloby bola absencia vedomostnej zločky u obžalovaných o tom, že miesto, po ktorom obžalovaní mali jazdiť, bolo miestom, na ktoré sa vzťahujú vyššie uvedené zákonom ustanovené zákazy pre absenciu ich označenia.

Pokiaľ ide o správnosť výrokovkej časti napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za nutné poukázať na to, že podľa § 278 ods. 1 Tr. por. súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je predmetom obžaloby. Podľa § 235 písm. c) Tr. por. v obžalobnom návrhu musí byť označený skutok, pre ktorý je obvinený stíhaný, s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne s uvedením iných skutočností, ak ich treba na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným a aby bolo odôvodnené použitie určitej trestnej sadzby.

Pokiaľ ide o určitosť a nezameniteľnosť popisu skutku v obžalobe v prejednávacom prípade, podľa právneho názoru odvolacieho súdu zákonné kritériá určitosti a nezameniteľnosti skutku podľa § 235 písm. c) Tr. por. spĺňa len formulácia tej časti skutku, v ktorej sa obžalovaným kladie za vinu jazda „po parcele KN-C č. XXXX, bez založeného listu vlastníctva, v k. ú. L.“. Len identifikácia pozemku parcelným číslom a katastrálnym územím, v ktorom sa parcela nachádza, umožňuje jej určité a nezameniteľné stotožnenie, ktoré stotožnenie je nevyhnutné k zisteniu charakteru nehnuteľnosti podľa údajov v evidencii katastra nehnuteľností, ako aj k zisteniu, či ide o objekt, chránený ustanovením § 305 ods. 2 Tr. zák. S poukazom na uvedené podľa právneho názoru odvolacieho súdu v súlade s ustanovením § 235 písm. c) Tr. por. bol skutok, pre ktorý bola na obžalovaných podaná obžaloba, skutkovo vymedzený len vo vzťahu k jazde obžalovaných „po parcele KN-C č. XXXX, bez založeného listu vlastníctva, v k. ú. L.“. Z uvedených dôvodov okresný súd mal právomoc podľa § 278 ods. 1 Tr. por. rozhodovať len o tých skutkových okolnostiach v skutkovej vete obžaloby, ktoré boli vymedzené v súlade s ustanovením § 235 písm. c) Tr. por., teda len o tom, že obžalovaní jazdili na motocykloch „po parcele KN-C č. XXXX, bez založeného listu vlastníctva, v k. ú. L.“. Keďže z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že parcela č. XXXX v katastrálnom území L. je v evidencii nehnuteľností vedená ako trvalý trávnatý porast, podľa právneho názoru odvolacieho súdu na jazdu po tejto konkrétnej parcele nie je možné aplikovať porušenie zákazu jazdy podľa obžalobou označeného ustanovenia § 31 odsek 1 písmeno d) zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch, ktorý zákaz sa vzťahuje len na lesné pozemky, nie na trvalé trávnaté porasty.

Okresný súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania správne ustálil, že obžalovaní v prejednávacom prípade v žalovanej dobe jazdili na motocykloch po účelovej ceste (viď zákon č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov), nachádzajúcej sa na parcele č. XXXX v katastrálnom území L., na ktorej parcele sa nachádza ochranné pásmo prírodnej rezervácie Q. O. v zmysle § 17 zákona č. 543/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 543/2002 Z. z.). Ak teda obžalovaní na motocykloch jazdili po parcele č. XXXX v katastrálnom území L. v ochrannom pásme prírodnej rezervácie Q. O., takéto konanie po objektívnej stránke vykazuje porušenie zákazu, uloženého zákonným ustanovením § 13 ods. 1 (pozn. – nie v obžalobe uvedeného odseku 3) písm. a) zákona č. 543/2002 Z. z. Konanie obžalovaných tak po objektívnej stránke naplnilo znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 305 ods. 2 Tr. zák.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku trestného činu podľa § 305 ods. 2 Tr. zák., hoci podľa ustanovenia § 15 zákona č. 400/2015 Z. z. u obžalovaných platí fikcia znalosti aj zákazu, uloženého ustanovením § 13 ods. 1 písm. a) zákona č. 543/2002 Z. z., táto skutočnosť v prejednávacom prípade nemôže sama osebe odôvodňovať naplnenie subjektívnej stránky trestného činu, teda naplnenie pojmových znakov úmyslu v zmysle § 15 Tr. zák. spáchať trestný čin podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. Obrana obžalovaných spočívala v tom, že prejazdom cez parcelu č. XXXX v katastrálnom území L. si neboli vedomí jazdy v ochrannom pásme prírodnej rezervácie Q. O..

Z hľadiska tejto obrany obžalovaných je podľa právneho názoru odvolacieho súdu rozhodné, že v zbierke zákonov je síce zverejnená vyhláška č. 17/2003 Z. z., ktorou sa ustanovujú prírodné rezervácie a je uverejnený ich zoznam (medzi nimi je aj prírodná rezervácia Q. O.), v tejto vyhláške a ani v žiadnom inom právnom predpise, uverejnenom v zbierke zákonov nie sú v nej však zverejnené aj údaje, na základe ktorých by bola individuálne identifikovateľná ich poloha (hranice). Na vedomostnú zločku o

polohe hraníc chránených území v teréne preto nie je možné aplikovať nevyvrátiteľnú právnu fikciu podľa § 15 zákona 400/2015 Z. z. Túto okolnosť mal nepochybne na zreteli aj zákonodarca, ktorý v ustanovení § 52 zákona č. 543/2002 Z. z. zakotvil povinnosť označiť osobitne nielen chránené územia, ale aj ich ochranné pásma (!!!). Na podklade ustanovenia § 52 zákona č. 543/2002 Z. z. je preto každý oprávnený spoliehať na to, že o hraniciach chránených území a ochranných pásiem v konkrétnom teréne má byť informovaný osobitným označením podľa uvedeného zákonného ustanovenia.

Ak teda obžaloba v prejednávacom prípade nepredložila žiadny dôkaz o tom, že obžalovaní pri jazde na motocykloch po účelovej ceste na parcele č. XXXX v katastrálnom území L., vedenej v katastri nehnuteľností – C, boli upozornení zákonom ustanoveným osobitným označením, že vchádzajú do ochranného pásma prírodnej rezervácie Q. O., okresný súd v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obvineného“ akceptoval obranu obžalovaných, podľa ktorej obrany nemali vedomosť o tom, že jazdia na motocykloch v ochrannom pásme prírodnej rezervácie Q. O. napriek zákazu, uloženému im ustanovením § 13 ods. 1 písm. a) zákona č. 543/2002 Z. z.

Na základe uvedeného odvolací súd považoval za správne skutkové závery okresného súdu o neunesení dôkazného bremena zo strany obžaloby vo vzťahu k preukázaniu skutočností, odôvodňujúcich právny záver o naplnení pojmových znakov úmyslu obžalovaných podľa § 15 Tr. zák. porušiť záujem, chránený ustanovením § 305 ods. 2 Tr. zák. Preto sa odvolací súd nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora v dôvodoch jeho odvolania.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných v odvolaní nevytýkaných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zoberal na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.